Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
H. SAUGMANDSGAARD ØE
fremsat den 21. juli 2016[1]

Sag C-128/15

Kongeriget Spanien
mod

Rådet for Den Europæiske Union

»Annullationssøgsmål — fiskeri — forordning (EU) nr. 1367/2014 om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande — skolæst og nordlig skolæst — risiko for fejlagtige indberetninger — fiskerimuligheder fælles for to arter — fordelingsnøgle — nationale kvoter — gyldighed — forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik — artikel 2, stk. 2 — forsigtighedstilgang — artikel 16, stk. 1, første punktum — princippet om relativ stabilitet i fiskeriet — tilsidesættelse«

I – **Indledning**

1. I stævningen har Kongeriget Spanien nedlagt påstand om annullation af forordning (EU) nr. 1367/2014 (herefter »den anfægtede forordning«)[2] med den begrundelse, at Rådet for Den Europæiske Union skulle have overskredet grænserne for sin skønsbeføjelse ved at fastsætte og fordele de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) fælles for skolæst (*coryphaenoides rupestris*) og nordlig skolæst (*macrourus berglax*) i strid med principperne om relativ stabilitet, proportionalitet og ligebehandling.

2. Af de grunde, som jeg herefter vil redegøre for, er det min opfattelse, at det første anbringende til støtte for annullation vedrørende tilsidesættelse af princippet om relativ stabilitet kan tiltrædes, således at jeg vil begrænse omfanget af dette forslag til afgørelse til bedømmelsen af dette første anbringende.

II – **Retsforskrifter**

3. Retsgrundlaget består af dels forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik[3], som ændret ved forordning (EU) nr. 1385/2013[4] (herefter »forordningen om den fælles fiskeripolitik«), dels den anfægtede forordning.

1 — Originalsprog: fransk.

2 — Rådets forordning af 15.12.2014 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016 (EUT 2014, L 366, s. 1).

3 — Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11.12.2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22).

4 — Rådets forordning af 17.12.2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT 2013, L 354, s. 86).

A – *Forordningen om den fælles fiskeripolitik*

4. Følgende fremgår af 35.-37. betragtning til forordningen om den fælles fiskeripolitik:

»(35) På grund af fiskerierhvervets vanskelige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri, ved at fiskerimulighederne fordeles blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.

(36) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør et sådant relativt stabilt fiskeri sikre, at der fuldt ud tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalsamfundet er særligt afhængigt af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976, særlig bilag VII.

(37) Det er i den betydning, begrebet »tilsigtet relativ stabilitet« bør forstås.«

5. Artikel 2 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, som udpeger målsætningerne med den fælles fiskeripolitik, har følgende ordlyd:

»1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningssikkerheden.

2. Den fælles fiskeripolitik skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

[…]«

6. Artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordningen om den fælles fiskeripolitik definerer forsigtighedstilgangen i fiskeriforvaltningen som »en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø«.

7. Artikel 6, som er indsat i del III i forordningen om den fælles fiskeripolitik med overskriften »Foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer«, bestemmer følgende:

»1. Med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, jf. artikel 2, vedtager Unionen bevarelsesforanstaltninger, jf. artikel 7.

2. Ved anvendelsen af denne forordning hører [Europa-]Kommissionen de relevante rådgivende organer og de relevante videnskabelige organer. Bevarelsesforanstaltninger vedtages under hensyn til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder hvor det er relevant rapporter udarbejdet af [Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)] og andre rådgivende organer, rådgivning fra de rådgivende råd og fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 18.

[…]«

8. Artikel 7 i forordningen om den fælles fiskeripolitik med overskriften »Typer af bevarelsesforanstaltninger« bestemmer følgende:

»1. Foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan bestå i bl.a.,

[…]

e) foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder

[…]«

9. Artikel 16 i forordningen om den fælles fiskeripolitik med overskriften »Fiskerimuligheder« bestemmer følgende:

»1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.

[…]

4. Fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2, og skal overholde kvantificerbare mål, tidsplaner og margener som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, litra b) og c).

[…]«

B – *Den anfægtede forordning*

10. Første til fjerde og syvende betragtning til den anfægtede forordning har følgende ordlyd:

»(1) […] artikel 43, stk. 3, [TEUF] fastsætter, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

(2) Ifølge [forordningen om den fælles fiskeripolitik] skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri […]

(3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitiks mål som fastsat i [forordningen om den fælles fiskeripolitik].

(4) [TAC'erne] bør fastsættes på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte regionale rådgivende råd.

[…]

(7) For så vidt angår fire bestande af skolæst, tyder videnskabelig rådgivning og nylige drøftelser i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav [(NEAFC)] på, at fangster af disse arter fejlagtig kan være blevet indberettet som fangster af nordlig skolæst. Derfor bør der fastsættes en TAC, der omfatter begge arter og muliggør separat indberetning af arterne.«

11. Ifølge ordlyden af dens artikel 1 fastsætter den anfægtede forordning »for 2015 og 2016 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer efter fiskebestande af visse dybhavsarter i EU-farvande og i visse farvande uden for EU, hvor der er behov for fangstbegrænsninger«.

12. Den anfægtede forordnings artikel 2, stk. 1, fastsætter med henblik på forordningen bl.a. følgende definitioner:

»c) [TAC]: den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand

d) »kvote«: en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat«.

13. Den anfægtede forordnings artikel 3 har følgende ordlyd:

»TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fartøjer i EU-farvande eller i visse farvande uden for EU og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne, hvor det er relevant, er anført i bilaget til denne forordning.«

14. Den anfægtede forordnings artikel 5 bestemmer følgende:

»Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis fangsterne er taget af fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.«

15. Del 2 i bilaget til den anfægtede forordning har overskriften »Årlige fiskerimuligheder for EU-fiskerfartøjer i områder med TAC'er pr. art og pr. område (i tons levende vægt)«.

16. For så vidt angår arterne skolæst og nordlig skolæst i EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII (herefter »det første omhandlede forvaltningsområde«) fastsætter del 2 i bilaget til den anfægtede forordning TAC'er på 4 010 tons for 2015 og 4 078 tons for 2016. Af disse TAC'er har Kongeriget Spanien fået tildelt kvoter på 65 tons for 2015 og 66 tons for 2016.

17. Det er i øvrigt præciseret, at landinger af skolæst ikke må overstige 95% af hver medlemsstats kvote.

18. For så vidt angår arterne skolæst og nordlig skolæst i EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV (herefter »det andet omhandlede forvaltningsområde«) fastætter del 2 i bilaget til den anfægtede forordning TAC'er på 3 644 tons for 2015 og 3 279 tons for 2016. Af disse TAC'er har Kongeriget Spanien fået tildelt kvoter på 2 617 tons for 2015 og 2 354 tons for 2016.

19. Det præciseres desuden, at landinger af skolæst ikke må overstige 80% af hver medlemsstats kvote.

III – **Tvistens baggrund**

20. Det fremgår af Rådets og af Kommissionens indlæg, at skolæst og nordlig skolæst er to dybhavsarter, som med det blotte øje kun kan skelnes fra hinanden ud fra deres hovedform. Når først disse fiskearter er uden hoved og er frosset ned, er det praktisk talt umuligt at skelne dem fra hinanden.

21. Kommissionen har præciseret, at skolæsten er blandt målarterne i de to omhandlede forvaltningsområder, og at fiskeri heraf siden 2003 har været underlagt en TAC fastsat på EU-niveau [5]. Denne institution har tilføjet, at nordlig skolæst er mindre hyppig i disse områder, og at fiskeriet heraf ikke var underlagt en TAC på EU-niveau før vedtagelsen af den anfægtede forordning.

22. Ifølge Rådet og Kommissionen har en arbejdsgruppe under Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), »working group on biology and assessment of deep-sea fisheries«, der mødtes den 4.-11. april 2014, i sin rapport for 2014 (herefter »WGDEEP 2014-rapporten«) anført, at den var blevet underrettet om betydelige fangster af nordlig skolæst i årene forinden ved Hatton Bank, navnlig af spanske trawlere. Ifølge disse institutioner noterede rapporten ligeledes betydelige forskelle mellem data fra observatører og de officielle spanske data vedrørende landinger af skolæst, hvilket gav anledning til visse bekymringer med hensyn til muligheden for fejlagtige indberetninger om de forskellige arter af skolæst.

23. Indholdet af WGDEEP 2014-rapporten blev i september 2014 drøftet i NEAFC Permanent Committee on management and science. Denne stående komité har i særdeleshed fremhævet, at det indberettede niveau for fiskeri af nordlig skolæst i forhold til skolæst var »overraskende«, i betragtning af, at fangster af nordlig skolæst traditionelt var lavere. ICES blev opfordret til i videst muligt omfang at redegøre for dette fiskeri. Navnlig blev ICES bedt om at undersøge, om der kunne være fejl i indberetningerne af fangster, eller om der var tale om nyt eller hastigt stigende fiskeri af nordlig skolæst.

24. Sideløbende hermed har EU, repræsenteret ved Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri, kontor C2, ligeledes forespurgt ICES om dette emne i september 2014.

25. Den 3. oktober 2014 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016. Kommissionen foreslog bl.a., at der for hvert af de omhandlede forvaltningsområder fastsattes en fælles TAC for skolæst og nordlig skolæst. Niveauet for den fælles TAC blev baseret på den videnskabelige rådgivning fra ICES om skolæst i mangel af en sådan rådgivning om nordlig skolæst. Ligeledes blev de nationale kvoter, der fordeler de fælles TAC'er, fastsat i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet for skolæsten alene.

26. Den 7. november 2014 fremkom ICES med en videnskabelig rådgivning med henblik på at imødekomme anmodningerne fra NEAFC og EU (herefter »ICES-rådgivningen af 7. november 2014«). Det fremgår af denne rådgivning, at der foreligger usikkerhed med hensyn til sammensætningen af de indberettede fangster af skolæst og nordlig skolæst for hver enkelt bestand. For så vidt angår de to skolæstarters udbredelse og talrighed har ICES angivet, at de to arter almindeligvis forefindes i forskellige hydrologiske miljøer, eftersom nordlig skolæst sædvanligvis lever i mere nordlige koldere vande.

27. ICES-rådgivningen af 7. november 2014 fremhæver, at betydelige fangster af nordlig skolæst er blevet indberettet i det andet omhandlede forvaltningsområde og i en del af det første omhandlede forvaltningsområde. I gennemsnit er de observerede kommercielle fangster af skolæst i underområderne VI og XII tre størrelsesordener over de observerede kommercielle fangster af nordlig skolæst. ICES har imidlertid fremhævet det forhold, at der foreligger betydelige forskelle på mere end én størrelsesorden mellem de forholdsmæssige andele af dels skolæst og nordlig skolæst indberettet i de officielle landinger, dels de observerede fangster og de videnskabelige undersøgelser udført i de områder, hvor der fiskes nordlig skolæst.

5 — Jf. Rådets forordning (EF) nr. 2340/2002 af 16.12.2002 om fastsættelse af fiskerimulighederne for dybhavsbestande for 2003-2004 (EUT 2002, L 356, s. 1).

28. Det er ikke desto mindre anført i ICES-rådgivningen af 7. november 2014, at både den tilgængelige undersøgelse og de observerede data gav ikke-fyldestgørende oplysninger af et begrænset område- og tidsmæssigt omfang. ICES har således konkluderet, at der er behov for at iværksætte en mere omfattende dataindsamling om fangsterne og fiskeriindsatsen for nordlig skolæst, såfremt NEAFC og EU måtte ønske at regulere dette fiskeri.

29. Mandag den 10. november 2014 drøftede Rådet det forslag til forordning, som Kommissionen havde forelagt den 3. oktober 2014. På grundlag af Rådets drøftelser foreslog formandskabet efter aftale med Kommissionen en kompromistekst. Dette kompromis bestod i det væsentlige i at forhøje det oprindelige fastsatte TAC-niveau for skolæst på en sådan måde, at der blev taget hensyn til udvidelsen til nordlig skolæst.

30. Det fremgår af Rådets indlæg, at dette tillæg i praksis blev beregnet på grundlag af den gennemsnitlige andel af landinger af nordlig skolæst og landinger af skolæst. Eftersom den videnskabelige rådgivning fra ICES for det første omhandlede forvaltningsområde foreslog en TAC på 3 794 tons for skolæst, og det anslåede årlige gennemsnit af landinger af nordlig skolæst i dette område udgjorde 5,7% af det anslåede årlige gennemsnit af landinger af skolæst, blev mængden på 3 794 tons således forhøjet med 216 tons (dvs. 5,7% af 3 794 tons), hvilket gav den endelige mængde på 4 040 tons. Den samme fremgangsmåde blev fulgt for det andet omhandlede forvaltningsområde, hvor det anslåede årlige gennemsnit af landinger af nordlig skolæst udgjorde 25,6% af det anslåede årlige gennemsnit af landinger af skolæst.

31. De således fastsatte TAC'er blev fordelt mellem de pågældende medlemsstater i henhold til fordelingsnøglen svarende til den relative stabilitet for skolæst. Kongeriget Spaniens kvoter udgjorde følgelig 1,62% og 71,8% af de fastsatte fælles TAC'er for henholdsvis det første og det andet omhandlede forvaltningsområde.

32. Den 15. december 2014 blev der på grundlag af formandskabets kompromis opnået en politisk aftale i en lettere tilpasset udgave. Samtlige delegationer udtrykte støtte til denne politiske aftale med undtagelse af den spanske og den portugisiske delegation, som fremsatte en erklæring til optagelse i Rådets protokol. I denne erklæring gjorde Kongeriget Spanien bl.a. gældende, at fordelingen af de fælles TAC'er fastsat for skolæst og nordlig skolæst ikke overholdt princippet om relativ stabilitet baseret på hver enkelt medlemsstats historiske fangster.

33. Den anfægtede forordning blev vedtaget efter den ordlyd, der fulgte af denne politiske aftale, og blev offentliggjort i EU-Tidende den 20. december 2014. Den trådte i kraft dagen efter sin offentliggørelse.

IV – **Parternes påstande**

34. Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

35. Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse i det hele.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

36. Ved afgørelse af 1. juli 2015 har Domstolens præsident givet Kommissionen tilladelse til at intervenere til støtte for Rådets påstande.

V – **Om søgsmålet**

37. Indledningsvis skal rækkevidden af det af Kongeriget Spanien anlagte søgsmål præciseres.

38. Selv om der i stævningen indgivet af Kongeriget Spanien formelt er nedlagt påstand om, at den anfægtede forordning annulleres i sin helhed, omhandler de anbringender til støtte for annullation, som er fremsat af denne, kun bestemmelserne i bilaget til denne forordning, der fastsætter og fordeler de fælles TAC'er for arterne skolæst og nordlig skolæst[6] (herefter »de anfægtede bestemmelser«), således som Rådet med rette har anført. Under den mundtlige forhandling har Kongeriget Spanien bekræftet, at dets søgsmål begrænsede sig til at omfatte disse bestemmelser.

39. Kongeriget Spanien har fremsat tre anbringender til støtte for annullation vedrørende henholdsvis tilsidesættelse af princippet om relativ stabilitet, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

40. Kongeriget Spanien har med sit første anbringende til støtte for annullation gjort gældende, at Rådet ved fastsættelsen af fiskerimulighederne for skolæst og nordlig skolæst har begået to fejl.

41. Ifølge det første anbringendes første led er Rådets afgørelse om at fastsætte fælles TAC'er for skolæst og nordlig skolæst baseret på materielt urigtige beviser.

42. Ifølge det første anbringendes andet led overholder den fordelingsnøgle, som Rådet har anvendt på de fælles TAC'er fastsat for skolæst og nordlig skolæst, ikke princippet om relativ stabilitet. Af de grunde, der redegøres for nedenfor, foreslår jeg, at Domstolen tiltræder dette første anbringendes andet led og følgelig annullerer de anfægtede bestemmelser.

43. Inden bedømmelsen af disse to led påbegyndes, vil jeg præcisere karakteren af forholdet mellem forordningen om den fælles fiskeripolitik og den anfægtede forordning. Forordningen om den fælles fiskeripolitik fastsætter den generelle ordning, som giver rammen for den fælles fiskeripolitik, herunder de målsætninger og forpligtelser, der skal overholdes af EU-lovgiver på dette område. Med hensyn til den anfægtede forordning udgør denne en særlig foranstaltning vedtaget af lovgiver med henblik på at opfylde de målsætninger, der er fastsat i forordningen om den fælles fiskeripolitik, og som består i at afgrænse fiskerimulighederne for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016[7].

44. Der er følgelig et hierarki mellem disse to instrumenter, således at den anfægtede forordning skal være forenelig med de målsætninger og forpligtelser, der er fastsat i forordningen om den fælles fiskeripolitik, hvilket bekræftes af tredje betragtning til den anfægtede forordning. Rådet er dermed forpligtet til at overholde princippet om relativ stabilitet, som er fastsat i artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, ved vedtagelsen af den anfægtede forordning, hvilket ikke bestrides af nogen af parterne.

6 — Jf. punkt 15-19 i dette forslag til afgørelse.

7 — For fuldstændighedens skyld præciseres, at den anfægtede forordning falder ind under anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik, således som det er defineret i artikel 1 i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

A – *Om det første anbringendes første led, hvorefter Rådets afgørelse om at fastsætte fælles TAC'er for skolæst og nordlig skolæst er baseret på materielt urigtige beviser*

45. Kongeriget Spanien har gjort gældende, at den videnskabelige rådgivning fra NEAFC – i modsætning til det, der er anført i syvende betragtning til den anfægtede forordning – ikke var fyldestgørende med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det var nødvendigt at fastsætte en fælles TAC for skolæst og nordlig skolæst.

46. Kongeriget Spanien har anført, at EU og NEAFC havde anmodet ICES om at fremkomme med rådgivning om dels, hvorvidt de to arter af skolæst kan forekomme sammen i de omhandlede forvaltningsområder, dels, hvorvidt fangster af skolæst er blevet fejlagtigt indberettet som fangster af nordlig skolæst.

47. Ifølge Kongeriget Spanien fremhævede ICES-rådgivningen af 7. november 2014, at det på grundlag af de tilgængelige data var umuligt at udtale sig om, hvorvidt der forelå fiskeri af nordlig skolæst.

48. Kongeriget Spanien har heraf udledt, at Rådet har overskredet sin skønsmargen ved at fastsætte fælles TAC'er for skolæst og nordlig skolæst, selv om det i ICES-rådgivningen af 7. november 2014 var anført, at de tilgængelige data ikke beviste, at de to arter forekom sammen i de to omhandlede forvaltningsområder, og at de derfor kunne fiskes sammen.

49. Det er min opfattelse, at dette argument bør forkastes som ugrundet af de følgende grunde.

50. For det første henvises til fast retspraksis, hvorefter Rådet skal foretage en vurdering af en kompliceret økonomisk situation, når det fastsætter TAC'er og fordeler fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. I sådanne situationer omfatter det skøn, som Rådet har, ikke udelukkende indholdet og rækkevidden af de bestemmelser, der skal vedtages, men også i et vist omfang konstateringen af de tilgrundliggende faktiske forhold. Ved domstolskontrollen af en sådan beføjelse må den efterprøvende ret begrænse sig til at undersøge, om udøvelsen heraf er behæftet med en åbenlys vildfarelse eller magtfordrejning, eller om myndigheden klart har overskredet grænserne for sit frie skøn [8].

51. For det andet bestemmer artikel 2, stk. 2, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, at »[d]en fælles fiskeripolitik […] i den fælles fiskeripolitik [skal] forvaltes efter en forsigtighedstilgang«. Ifølge den definition, der gives heraf i denne forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 8), betyder denne tilgang, at manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø. I øvrigt præciserer nævnte forordnings artikel 16, stk. 4, at fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i samme forordnings artikel 2, stk. 2.

52. Af disse bestemmelser udleder jeg, at Rådet på forslag af Kommissionen [9] har beføjelsen til – selv i mangel af relevante videnskabelige oplysninger – at vedtage nødvendige forvaltningsforanstaltninger med henblik på bevarelsen af en art og navnlig foranstaltninger, der afgrænser fiskerimulighederne.

53. Rådet har følgelig, i modsætning til, hvad Kongeriget Spanien har gjort gældende, beføjelse til at vedtage en fælles TAC for skolæst og nordlig skolæst, selv i mangel af »fyldestgørende« videnskabelige oplysninger om forekomsten og fangsten af disse to arter i de to omhandlede forvaltningsområder.

8 — Dom af 19.2.1998, NIFPO og Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, præmis 41 og 42), af 5.10.1999, Spanien mod Rådet (C-179/95, EU:C:1999:476, præmis 29), af 25.10.2001, Italien mod Rådet (C-120/99, EU:C:2001:567, præmis 44) og af 30.3.2006, Spanien mod Rådet (C-87/03 og C-100/03, EU:C:2006:207, præmis 38).

9 — Jf. i denne henseende artikel 43, stk. 3, TEUF: »Rådet vedtager på forslag af Kommissionen foranstaltninger vedrørende fastsættelse af priser, afgifter, støtte og kvantitative begrænsninger samt vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.«

54. For det tredje finder jeg støtte for denne fortolkning i ordlyden af artikel 6, stk. 2, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, hvorefter bevarelsesforanstaltninger vedtages *under hensyn til* den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning. Forpligtelsen til at tage »hensyn til« en sådan rådgivning indebærer efter min opfattelse ikke en forpligtelse til at undlade at handle, når en sådan rådgivning ikke er fyldestgørende.

55. I denne henseende har Domstolen allerede i en lignende situation fastslået, at bevarelsesforanstaltninger ikke skal være i fuld overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, og at en manglende eller ikke entydig rådgivning ikke kan forhindre Rådet i at træffe de foranstaltninger, som det finder nødvendige for at gennemføre målsætningerne i den fælles fiskeripolitik [10].

56. For det fjerde vil jeg fremhæve, at Kommissionen og Rådet havde videnskabelig rådgivning til rådighed, nemlig WGDEEP 2014-rapporten og ICES-rådgivningen af 7. november 2014, der noterer, at der er blevet indberettet betydelige fangster af nordlig skolæst i de omhandlede forvaltningsområder [11].

57. Denne rådgivning afgjorde imidlertid ikke spørgsmålet om, hvorvidt disse indberetninger afspejlede fremkomsten af nyt fiskeri efter nordlig skolæst eller en praksis med fejlagtige indberetninger for skolæst. En sådan praksis, der består i at indberette fangster af skolæst som nordlig skolæst, udgør en risiko for at ophæve den effektive virkning af de fastsatte TAC'er for skolæst. Denne risiko er så meget desto større, når det – som Rådet og Kommissionen har fremhævet, uden at dette er bestridt af Kongeriget Spanien – er umuligt med det blotte øje at skelne mellem en skolæst og en nordlig skolæst, når denne fisk er uden hoved og frosset ned [12].

58. Således som Rådet og Kommissionen har gjort gældende, er det med henblik på at modvirke denne risiko, at der i den anfægtede forordning er fastsat en fælles TAC for skolæst og nordlig skolæst. Denne hensigt fremgår klart af syvende betragtning til denne forordning.

59. I en sådan sammenhæng, og under hensyn til den vide skønsmargen, som EU-lovgiver har inden for den fælles fiskeripolitik, og dennes forpligtelse til at forvalte efter en forsigtighedstilgang [13], er det ikke min opfattelse, at Rådet har overskredet grænserne for sin skønsbeføjelse ved at vedtage fælles TAC'er for skolæst og nordlig skolæst, i modsætning til det af Kongeriget Spanien påståede.

60. Følgelig bør det første led af det første anbringende til støtte for annullation efter min opfattelse forkastes som ugrundet.

B – *Om det første anbringendes andet led, hvorefter den fordelingsnøgle, som Rådet har anvendt på de fælles TAC'er fastsat for skolæst og nordlig skolæst, ikke overholder princippet om relativ stabilitet*

61. Med det første anbringendes andet led har Kongeriget Spanien gjort gældende, at hverken Kommissionen eller Rådet har taget hensyn til historiske fangster af nordlig skolæst i udformningen af fordelingsnøglen, som skulle anvendes på de fælles TAC'er fastsat for denne art og skolæsten. Derved er de nationale kvoter, der er fastsat ved de anfægtede bestemmelser, i strid med princippet om relativ stabilitet, som kræver, at der skal tages hensyn til fordelingen af de historiske fangster mellem hver enkelt medlemsstats flåde for hver af de pågældende arter.

10 — Jf. analogt dom af 24.11.1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, præmis 30 og 31).

11 — Jf. punkt 22-28 i dette forslag til afgørelse.

12 — Jf. punkt 20 i dette forslag til afgørelse.

13 — Jf. punkt 50 og 51 i dette forslag til afgørelse.

62. Kongeriget Spanien er af den opfattelse, at de fælles fiskekvoter, som det er blevet tildelt for skolæst og nordlig skolæst, i praksis burde have været højere, eftersom den spanske fiskerflåde tog en betydelig del af fangsterne af nordlig skolæst i perioden 2009-2013. Det tab, som den spanske fiskerflåde har lidt på grund af denne påståede tilsidesættelse af princippet om relativ stabilitet, beløber sig til 346 926 EUR.

63. Hverken Rådet eller Kommissionen har bestridt den omstændighed, at der ikke blev taget hensyn til de historiske fangster af nordlig skolæst ved fastsættelsen af de omtvistede fælles TAC'er. Det er således ubestridt, at disse TAC'er blev fordelt mellem medlemsstaterne i henhold til fordelingsnøglen, der afspejlede den relative stabilitet for skolæsten alene [14].

64. Følgelig står det nu tilbage at afgøre, om princippet om relativ stabilitet – således som Kongeriget Spanien har anført – forpligtede EU-lovgiver til at tage hensyn til de historiske fangster af nordlig skolæst med henblik på at fordele disse fælles TAC'er.

65. I denne henseende bemærkes, at forordningen om den fælles fiskeripolitik ikke indeholder en definition af begrebet relativ stabilitet. Ifølge 36. betragtning til denne forordning bør et sådant relativt stabilt fiskeri ikke desto mindre »sikre, at der fuldt ud tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalsamfundet er særligt afhængigt af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil«.

66. Domstolen er i øvrigt blevet anmodet om at fortolke begrebet relativ stabilitet flere gange. I denne forbindelse har den fastslået, at formålet med de nationale kvoter er at sikre hver enkelt medlemsstat en del af TAC'erne, der er fastsat inden for den fælles fiskeripolitik, som i det væsentlige skal fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne [15].

67. Efter min opfattelse følger det af det ovenstående, at princippet om relativ stabilitet forpligter EU-lovgiver til at tage hensyn til medlemsstaternes historiske fangster, når denne fastsætter de kvoter, der tilkommer de enkelte medlemsstater efter fastsættelsen af en TAC. I tilfælde af fastsættelse af en fælles TAC for flere arter påhviler det desuden EU-lovgiver at tage hensyn til *hver* af de pågældende arter. Denne forpligtelse følger både af ordlyden af artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik [16], Domstolens praksis [17] og af den logik, der ligger til grund for princippet om relativ stabilitet [18].

68. Ved ikke at have taget hensyn til de historiske fangster af nordlig skolæst ved fastlæggelsen af de kvoter, der tilkommer hver medlemsstat efter fastsættelsen af en fælles TAC for denne art og skolæsten, har Rådet følgelig tilsidesat princippet om relativ stabilitet.

14 — Jf. punkt 25 og 31 i dette forslag til afgørelse.

15 — Dom af 14.12.1989, Agegate (C-3/87, EU:C:1989:650, præmis 24), af 14.12.1989, Jaderow m.fl. (C-216/87, EU:C:1989:651, præmis 23) og af 19.2.1998, NIFPO og Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, præmis 47).

16 — »De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet *efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier*« (min fremhævelse).

17 — Dom af 18.4.2002, Spanien mod Rådet (C-61/96, C-132/97, C-45/98 og C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, præmis 39): »Ved anvendelsen af princippet om relativ stabilitet skal fiskerimulighederne for hver af de pågældende fiskebestande, dvs. fisk af en given art, som befinder sig i et givet geografisk område, bedømmes hver for sig. Det følger af artikel 8, stk. 4, nr. ii), i forordning nr. 3760/92, at der skal sikres relativ stabilitet for hver medlemsstat i fiskeriaktiviteterne »for hver af de pågældende bestande«.«

18 — Idet fordelingen af historiske fangster mellem medlemsstaterne er forskellig for hver art, gør den blotte hensyntagen til de historiske fangster af den ene af de to arter omfattet af en fælles TAC det ikke muligt at sikre relativ stabilitet i fiskeriaktiviteterne vedrørende den anden art.

69. Det skal fremhæves, at Rådet og Kommissionen udtrykkeligt har anerkendt, at de historiske fangster udgør et af de forhold, der skal tages hensyn til på tidspunktet for fastsættelse af fordelingsnøglen for en TAC mellem medlemsstaterne. Disse to institutioner har ikke desto mindre fremført flere argumenter, der tager sigte på at godtgøre, at de anfægtede bestemmelser ikke er i strid med princippet om relativ stabilitet, eller i det mindste, at denne eventuelle tilsidesættelse er begrundet.

70. For det første skulle formålet om bevarelse af skolæst begrunde, at den fælles TAC, som er fastsat for denne art og nordlig skolæst, er fordelt under overholdelse af målsætningen om relativ stabilitet for skolæsten alene.

71. Efter min opfattelse er dette argument ugrundet af de følgende grunde. For det første er de relevante bestemmelser i forordningen om den fælles fiskeripolitik til hinder for en sådan fortolkning. Ifølge denne forordnings artikel 16, stk. 4, skal målsætningen om bevarelse overholdes ved *fastsættelsen* af fiskerimulighederne [19]. Denne målsætning er derimod ikke relevant på tidspunktet for *fordelingen* af fiskerimulighederne. Nævnte forordnings artikel 16, stk. 1, bestemmer nemlig, at princippet om relativ stabilitet skal være overholdt ved enhver fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, uden på dette sted at nævne målsætningen om bevarelse [20].

72. Set ud fra et praktisk synspunkt er bevarelsen af en art såsom skolæst for det andet sikret ved fastsættelsen af en TAC for denne art og ikke ved fordelingen af denne TAC mellem medlemsstaterne. For artens bevarelse har det således ingen betydning, om skolæsten fiskes af et fartøj, der fører et spansk flag, eller af et fartøj, der fører ethvert andet flag.

73. For at opsummere gør disse to målsætninger sig gældende på to adskilte stadier, ved fastsættelsen og ved fordelingen af fiskerimulighederne, således at målsætningen om bevarelse ikke kan begrunde en tilsidesættelse af princippet om relativ stabilitet på fordelingsstadiet.

74. Jeg bemærker i øvrigt, at Rådet har afhjulpet den risiko for overfiskeri af skolæst, som følger af forhøjelsen af niveauet af den omtvistede TAC [21], ved at begrænse landinger af skolæst til henholdsvis 95% og 80% af de kvoter, der er tildelt hver medlemsstat [22].

75. For det andet har Rådet gjort gældende, at det ikke var forpligtet til at revidere den fordelingsnøgle, der er fastsat for skolæst, ved udvidelsen af de omtvistede TAC'er til nordlig skolæst med den begrundelse, at denne udvidelse ikke førte til fastsættelsen af nye fiskerimuligheder som omhandlet i artikel 16, stk. 1, andet punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, men snarere til en opretholdelse af de eksisterende fiskerimuligheder.

76. Jeg erindrer i denne henseende om, at artikel 16, stk. 1, andet punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik bestemmer, at der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder [23]. Denne forpligtelse til at tage hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser finder således udelukkende anvendelse på *nye* fiskerimuligheder.

19 — Denne målsætning om bevarelse skal ligeledes være vejledende ved vedtagelsen af de bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat i artikel 7 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1.

20 — Jf. analogt dom af 24.11.1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, præmis 50). Domstolen fastslog heri, at en foranstaltning, der indskrænker anvendelsen af drivgarn, ikke kan anses for uforenelig med princippet om relativ stabilitet, da dette princip kun vedrører fordelingen mellem medlemsstaterne af de fangstmængder af hver omhandlede fiskebestand, der er til rådighed for EU.

21 — Jf. punkt 29 og 30 i dette forslag til afgørelse.

22 — Jf. punkt 17 og 19 i dette forslag til afgørelse.

23 — Om forpligtelsen til at tage hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder, jf. dom af 8.11.2007, Spanien mod Rådet (C-141/05, EU:C:2007:653, præmis 87 ff.).

77. Ordlyden af artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik foretager derimod ikke nogen sondring alt efter fiskerimulighedernes nye eller eksisterende karakter. Forpligtelsen til at overholde princippet om relativ stabilitet finder følgelig anvendelse på både *nye* fiskerimuligheder og *eksisterende* fiskerimuligheder [24].

78. Det følger af det ovenstående, at Rådet under alle omstændigheder var forpligtet til at overholde princippet om relativ stabilitet, da det fastsatte de omtvistede TAC'er for skolæst og nordlig skolæst, og dette uafhængigt af, om disse TAC'er kvalificeres som nye eller eksisterende fiskerimuligheder [25].

79. I denne forbindelse har Rådet endvidere påberåbt sig Domstolens praksis, hvoraf følger dels, at kravet om relativ stabilitet skal forstås således, at der opretholdes en bestemt procentdel for hver enkelt medlemsstat, dels, at den oprindeligt fastsatte fordelingsnøgle fortsat finder anvendelse, *så længe der ikke er blevet vedtaget en ændringsforordning* [26].

80. I nærværende sag kan det efter min opfattelse næppe bestrides, at der er blevet vedtaget en »ændringsforordning« som omhandlet i førnævnte retspraksis, eftersom Rådet vedtog en forordning om ændring af de TAC'er, der er fastsat for skolæst, og udvidede dem til at omfatte nordlig skolæst. Følgelig kan Rådet ikke med føje påberåbe sig denne retspraksis for at hævde, at den oprindeligt fastsatte fordelingsnøgle for skolæst fortsat skal finde anvendelse, selv om det har ændret de omtvistede TAC'er ved at udvide dem til at omfatte nordlig skolæst.

81. Omstændighederne i den foreliggende sag adskiller sig således grundlæggende fra omstændighederne i de sager, hvor Domstolen med hensyn til princippet om relativ stabilitet har godkendt Rådets praksis om ikke at ændre den oprindeligt fastsatte fordelingsnøgle. Ingen af disse sager vedrørte nemlig Rådets ændring af en eksisterende TAC for at udvide denne til en anden fiskeart [27].

82. For det tredje har både Rådet og Kommissionen gjort gældende, at de var tvunget til at anvende den fordelingsnøgle, der var fastsat for skolæst, i mangel af pålidelige data om fangster af nordlig skolæst i de omhandlede forvaltningsområder.

83. Dette argument finder jeg ikke overbevisende af de følgende grunde.

24 — Med andre ord er forpligtelsen til at tage hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles *nye* fiskerimuligheder, en tilføjelse til forpligtelsen til at sikre relativ stabilitet i fiskeriet, når der tildeles fiskerimuligheder af enhver karakter, uden at forpligtelsen herved erstattes. En fortolkning, hvorefter princippet om relativ stabilitet ikke finder anvendelse på tildelingen af *nye* fiskerimuligheder, men alene på tildelingen af *eksisterende* fiskerimuligheder, fører til et ulogisk resultat, hvorefter en fordelingsnøgle, der er i strid med princippet om relativ stabilitet, kun kan ophæves, når de pågældende fiskerimuligheder ophører med at være nye for at blive eksisterende.

25 — Subsidiært skal det tilføjes, at Rådets argument om, at de omtvistede TAC'er begrænser sig til at opretholde eksisterende fiskerimuligheder, modsiges af den omstændighed, at disse TAC'er for første gang omfatter arten nordlig skolæst, således at de efter min opfattelse udgør nye fiskerimuligheder. Denne præcisering har imidlertid ingen indvirkning på den forpligtelse, der påhviler Rådet til at overholde princippet om relativ stabilitet, som er fastsat i artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, af de grunde, der er anført ovenfor.

26 — Jf. bl.a. dom af 16.6.1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287, præmis 17), af 13.10.1992, Portugal og Spanien mod Rådet (C-63/90 og C-67/90, EU:C:1992:381, præmis 26), af 30.3.2006, Spanien mod Rådet (C-87/03 og C-100/03, EU:C:2006:207, præmis 27) og af 8.11.2007, Spanien mod Rådet (C-141/05, EU:C:2007:653, præmis 86).

27 — I forbindelse med disse sager har Domstolen bl.a. udelukket, at der foreligger en forpligtelse til for Rådet at revidere fordelingsnøglen, når de andre medlemsstater ikke har opbrugt deres kvoter (jf. dom af 16.6.1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, præmis 14, af 13.10.1992, Portugal og Spanien mod Rådet, C-63/90 og C-67/90, EU:C:1992:381, præmis 38), når nye medlemsstater er tiltrådt EU (jf. dom af 13.10.1992, Portugal og Spanien mod Rådet, C-63/90 og C-67/90, EU:C:1992:381, præmis 31-35, og af 30.3.2006, Spanien mod Rådet, C-87/03 og C-100/03, EU:C:2006:207, præmis 28-32), eller ydermere når fiskerimulighederne udvides (jf. dom af 13.10.1992, Portugal og Spanien mod Rådet, C-63/90 og C-67/90, EU:C:1992:381, præmis 27-30, og af 13.10.1992, Spanien mod Rådet, C-73/90, EU:C:1992:384, præmis 27-29).

84. For det første er det ubestridt, at Rådet og Kommissionen havde data til rådighed om nordlig skolæst i de omhandlede forvaltningsområder, gengivet i bl.a. WGDEEP 2014-rapporten og ICES-rådgivningen af 7. november 2014[28], hvilket Rådet udtrykkeligt har medgivet under den mundtlige forhandling.

85. Denne omstændighed kan i endnu mindre grad anfægtes, eftersom det tillæg, der blev tillagt den oprindeligt fastsatte TAC alene for skolæst for at tage hensyn til udvidelsen til nordlig skolæst, blev beregnet af Rådet på grundlag af den gennemsnitlige andel af landinger af nordlig skolæst og landinger af skolæst[29].

86. Det skal tilføjes, at det under alle omstændigheder stod Rådet frit for ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse, der er nævnt i punkt 50 i dette forslag til afgørelse, at fortolke de data om historiske fangster af nordlig skolæst, som det havde til rådighed. Det kunne således bl.a. have vurderet pålideligheden af disse oplysninger, om nødvendigt ved at forhøre Kongeriget Spanien herom. Efter denne bedømmelse havde det ligeledes stået Rådet frit for at udelukke de oplysninger, som det med rette måtte have mistanke om skyldtes svigagtige eller fejlagtige indberetninger.

87. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at denne skønsbeføjelse, som har sin begrænsning i forpligtelsen til at overholde princippet om relativ stabilitet, ikke gav Rådet mulighed for fuldstændigt at ignorere de data om historiske fangster af nordlig skolæst, som det havde til rådighed på tidspunktet for fastlæggelsen af fordelingsnøglen for de fælles TAC'er fastsat for denne art og skolæsten.

88. Henset til ovenstående betragtninger er det min opfattelse, at de anfægtede bestemmelser bør annulleres, for så vidt som de fordeler de fælles TAC'er fastsat for skolæst og nordlig skolæst i strid med princippet om relativ stabilitet.

89. Eftersom det første anbringendes andet led bør tiltrædes, er det ufornødent at undersøge berettigelsen af de to andre anbringender, der er fremsat af Kongeriget Spanien til støtte for dets søgsmål.

C – *Om opretholdelse af virkningerne af de anfægtede bestemmelser*

90. Selv om Rådet ikke har anmodet herom, finder jeg det nødvendigt, for det tilfælde at Domstolen måtte træffe afgørelse om at annullere de anfægtede bestemmelser, at opretholde virkningerne af disse bestemmelser[30].

91. Det bemærkes i denne henseende, at Domstolen i medfør af artikel 264, stk. 2, TEUF, dersom den skønner det nødvendigt, kan angive, hvilke af en annulleret retsakts virkninger der skal betragtes som bestående.

92. I den foreliggende sag vil annullationen af de anfægtede bestemmelser, som fastsætter og fordeler de fælles TAC'er for skolæst og nordlig skolæst, kunne have betydelig negativ indvirkning på bevarelsen af disse arter, eftersom fiskeriet heraf fra afsigelsen af dommen i nærværende sag og indtil ikrafttrædelsen af nye bestemmelser, der fastsætter fiskerimuligheder for de nævnte arter, ikke længere ville være reguleret.

28 — Jf. punkt 22-28 og 56-58 i dette forslag til afgørelse.

29 — Jf. punkt 29 og 30 i dette forslag til afgørelse.

30 — Domstolen har bl.a. benyttet sig af denne mulighed for af egen drift at rejse spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at opretholde virkningerne af de annullerede bestemmelser i dom af 7.9.2006, Spanien mod Rådet (C-310/04, EU:C:2006:521, præmis 138-141) og af 22.10.2013, Kommissionen mod Rådet (C-137/12, EU:C:2013:675, præmis 78-81).

93. Det er følgelig min opfattelse, at virkningerne af disse bestemmelser skal opretholdes indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, som ikke kan overstige seks måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dommen i nærværende sag, af nye bestemmelser, der fastsætter og fordeler fiskerimuligheder for skolæst og nordlig skolæst i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet.

VI – **Forslag til afgørelse**

94. Henset til samtlige ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen:

— at sagsøgerens påstand tages til følge, og at bestemmelserne i bilaget til Rådets forordning (EU) nr. 1367/2014 af 15. december 2014 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016, som fastsætter og fordeler de årlige fiskerimuligheder for arterne skolæst (*coryphaenoides rupestris*) og nordlig skolæst (*macrourus berglax*) dels i EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII, dels i EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX, X, XII og XIV, følgelig annulleres

— at opretholde virkningerne af disse bestemmelser indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, som ikke kan overstige seks måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dommen i nærværende sag, af nye bestemmelser, der fastsætter og fordeler fiskerimuligheder for skolæst og nordlig skolæst i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet, og

— at Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, og at Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.